

Εξόρυξη Μνήμης: Παράκτιες Διαδρομές στο Μέγα Λιβάδι Σερίφου

Κορίνα Ασημακοπούλου, Ελένη Νικολού - 24/09/2023

Διπλωματική Εργασία

Ονόματα: Κορίνα Ασημακοπούλου, Ελένη Νικολού

Επιβλέπων καθηγητής: Ιωάννης Αίσωπος, Πρόεδρος Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών Πατρών Πανεπιστήμιο Πατρών, τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

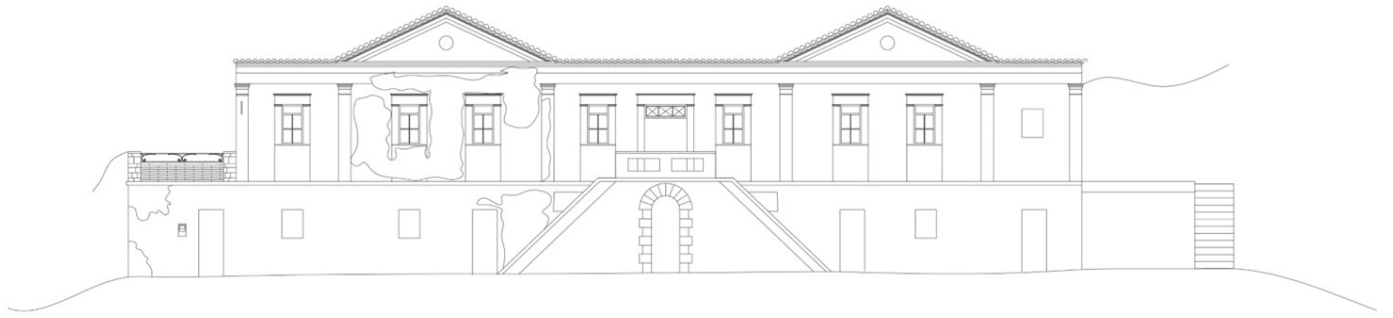
Ημερομηνία: Ιούλιος 2022

Αντικείμενο της παρούσας Διπλωματικής εργασίας αποτελεί ο σχεδιασμός ενός μουσείου μνήμης της μεταλλευτικής περιόδου στη Σέριφο, σε συνδυασμό με τη χάραξη τεσσάρων βασικών παράκτιων διαδρομών,

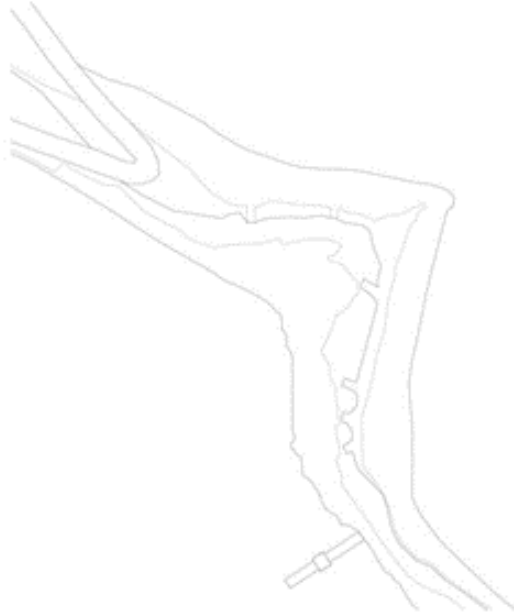
στον κόλπο του Μεγάλου Λιβαδιού. Η μεταλλευτική δραστηριότητα και η εξόρυξη πετρωμάτων αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας της Σερίφου από τα αρχαιότερα μέχρι και τα νεότερα χρόνια, με σημείο καμπής την αιματηρή εργατική απεργία του 1916, που συνετέλεσε στην καθιέρωση του οκταώρου εργασίας για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Τα ερείπια των εργατικών κατοικιών, οι αφημένες να σκουριάζουν ράγες των βαγονέτων, καθώς και τα παραπεταμένα στις πλαγιές εξαρτήματα από τα μεταλλεία, μαρτυρούν το φορτίο που βαραίνει τον τόπο, χωρίς όμως να τους δίνεται η σημασία και η αξία που τους αρμόζει. Λαμβάνοντας υπόψιν τα παραπάνω δεδομένα και με βάση την επιτόπια έρευνα της περιοχής, την αξιολόγηση της ιστορίας του τόπου και της υπάρχουσας κατάστασης του χωριού στο Μέγα Λιβάδι, ως το πιο εμβληματικό σημείο της ιστορίας των μεταλλείων της Σερίφου, σχηματίστηκε η διατύπωση του σεναρίου αποτύπωσης μνήμης της εξορυκτικής δραστηριότητας του νησιού.

Η παρέμβασή μας είναι προσανατολισμένη Βορειοδυτικά, και ξεκινά με άξονα το αξιοθέατο της περιοχής, τη σκάλα φόρτωσης- εκφόρτωσης που χτίστηκε το 1932. Πάνω στα ήδη υπάρχοντα πλατώματα στην πλαγιά, δημιουργήθηκαν 4 βασικές αλληλεξαρτώμενες και συνδεδεμένες μεταξύ τους διαδρομές, που προσφέρουν τέσσερις διαφορετικές εμπειρίες στον επισκέπτη.

Η πρώτη διαδρομή βρίσκεται στα 9 μέτρα και αποτελείται από ράγες που έχουν διατηρηθεί, ή σε επιλεγμένα σημεία έχουν προστεθεί τα κομμάτια που λείπουν λόγω φθοράς ή καταστροφής από τον χρόνο, με σκοπό τον σχηματισμό μονοπατιών.

Η δεύτερη διαδρομή, που βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο, κατευθύνει τον επισκέπτη μέσα από μονοπάτια και στάσεις θέασης. Κατά μήκος της διαδρομής συναντάμε στάσεις, τα τρία περίπτερα, τα οποία αποτελούν μια αρχιτεκτονική μετάφραση της τοπικής μυθολογίας.

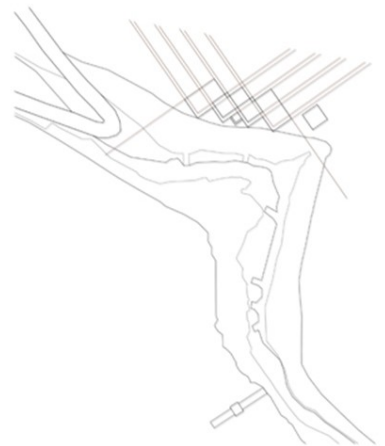
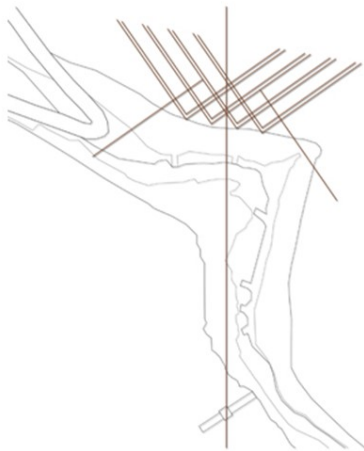
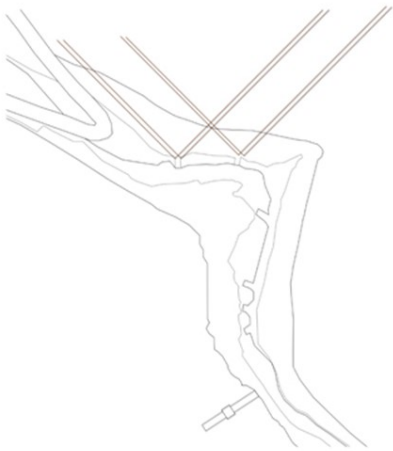
Η τρίτη διαδρομή βρίσκεται στα 19 μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας και οδηγεί στη σπηλιά που γίνονταν εξορύξεις μετάλλου και πολύτιμων πετρωμάτων, ενώ η εμπειρία εμπλουτίζεται από ηχητικά ερεθίσματα προσομοίωσης της λειτουργίας των μεταλλείων.

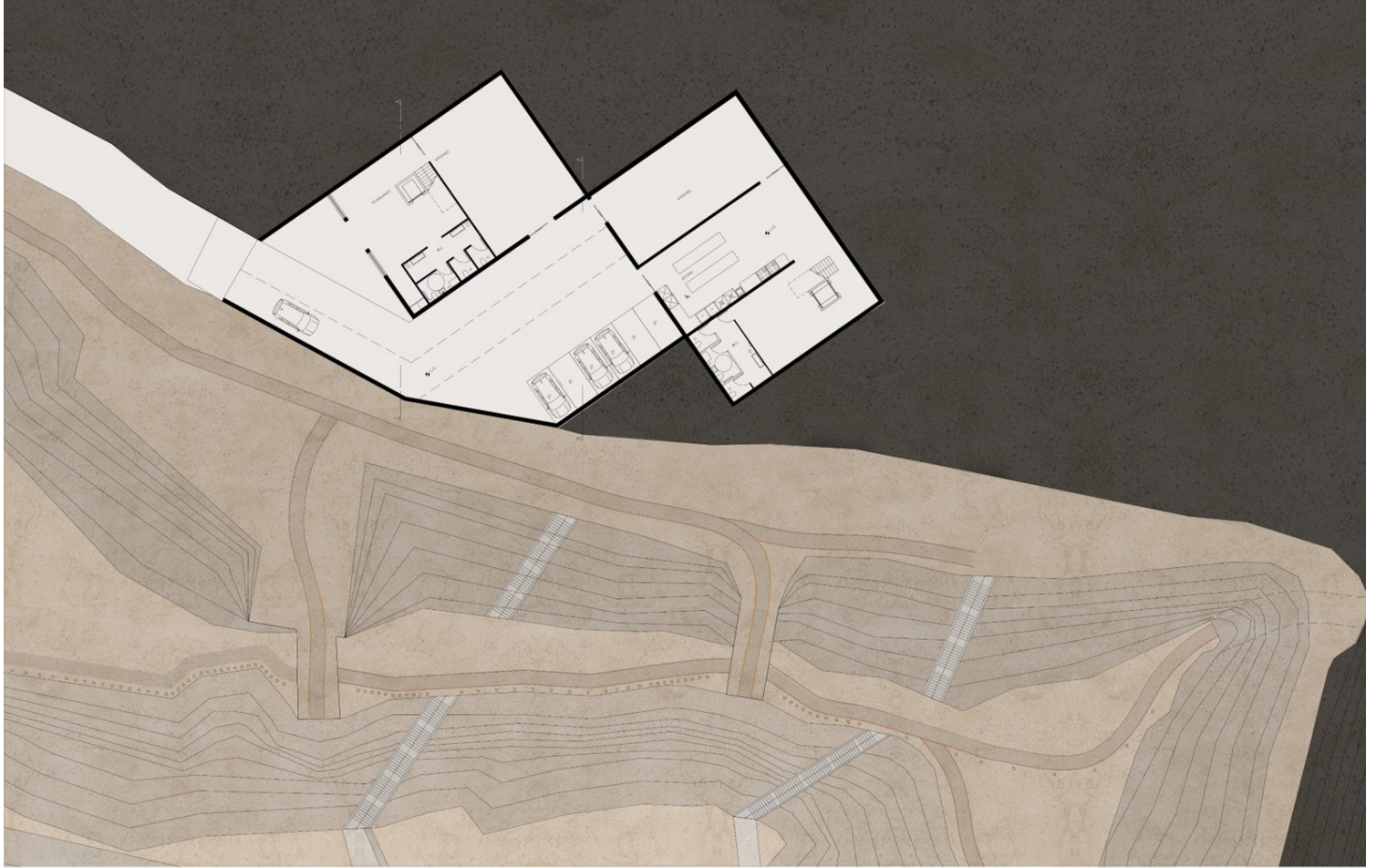

Η τέταρτη διαδρομή βρίσκεται στα 27 μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας, και οδηγεί στην κύρια είσοδο του μουσείου μνήμης της μεταλλευτικής περιόδου.

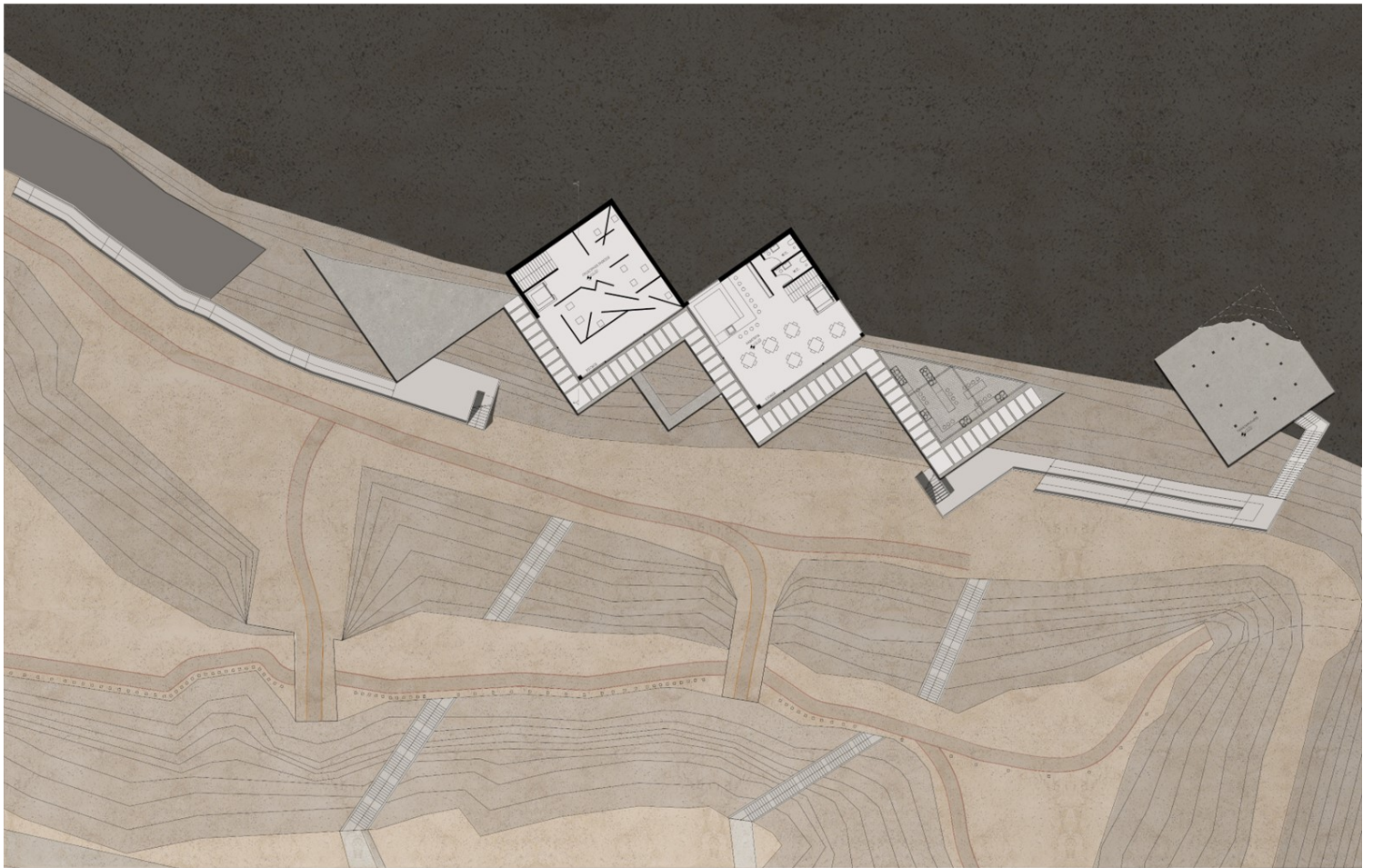
Στόχος του έργου ήταν η δημιουργία μιας πρότασης που θα φέρει τις μνήμες της εποχής στην οποία αναφέρεται και ταυτόχρονα θα εμπλουτίζεται με το σύγχρονο στοιχείο, τόσο στην αρχιτεκτονική της προσέγγιση όσο και στο αντικείμενο των εκθεμάτων τα οποία στεγάζει, δημιουργώντας έναν διάλογο ανάμεσα στην αρχιτεκτονική και τα εκθέματα. Ο περιβάλλον χώρος του κτιρίου αποκτά κεντρική σημασία στην αρχιτεκτονική έννοιά του. Ένα μεγάλο μέρος της δομής είναι υπόσκαφο, με αποτέλεσμα να φαίνεται σαν φυσική προέκταση της πλαγιάς. Εμπνευσμένη από τη γεωμορφολογία του νησιού, η δομή αποκτά την αγριότητα και τη σκληρότητα του βραχώδους του εδάφους.

ΚΑΤΩΦΗ ΥΠΟΓΕΙΟΥ

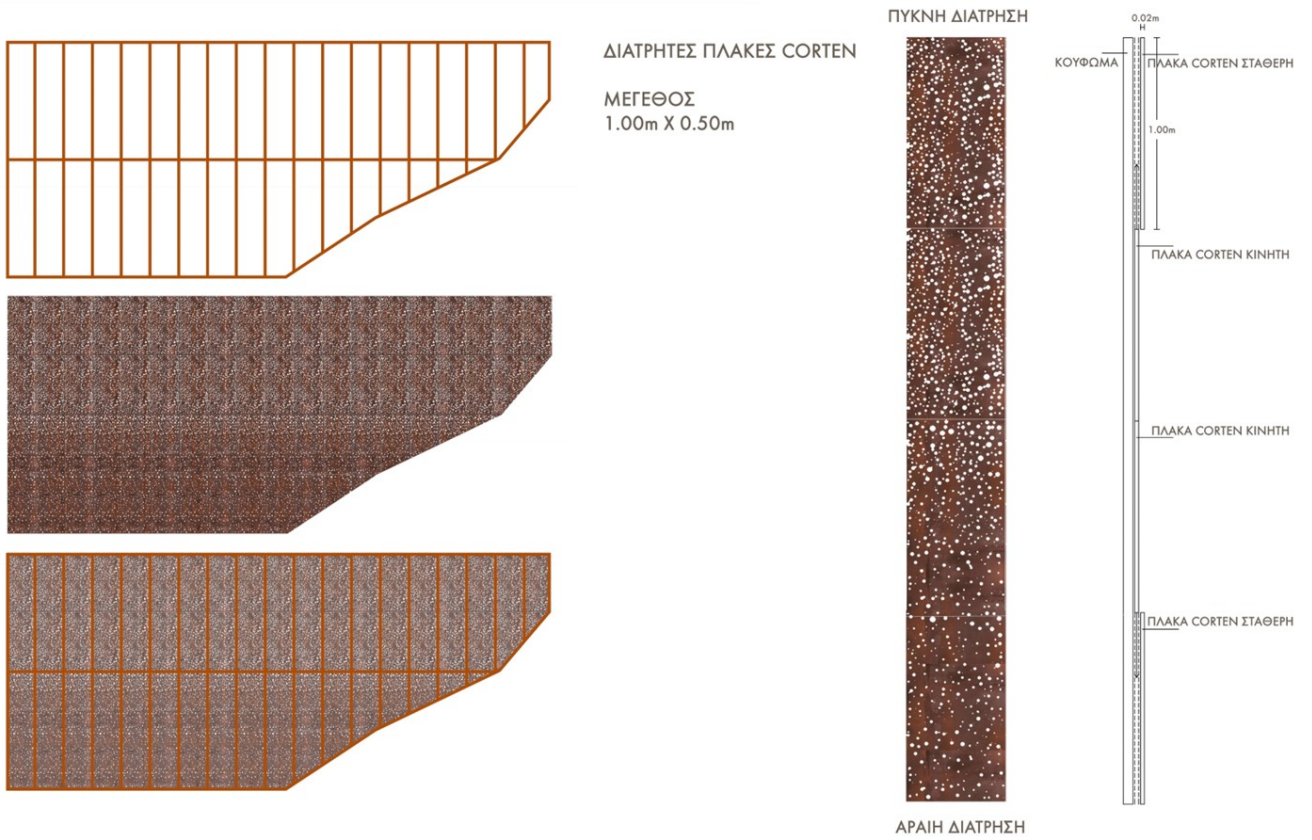
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

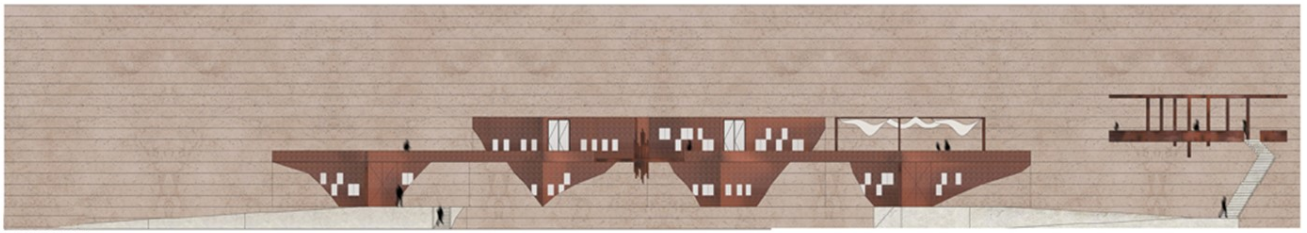

ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ

Επίσης, η επένδυση από πλάκες διάτρητου corten, με αραιότερη διάτρηση από πάνω προς τα κάτω, που έχει επιλεγεί για να παραπέμπει στα μεταλλεία της περιοχής, προσομοιώνει την επιδερμίδα του κτιρίου με αυτή του βράχου που κατατρώγεται από την αλμύρα και το κύμα. Το παρατηρητήριο βρίσκεται στα 35 μέτρα και αποτελεί μια ανεξάρτητη δομή για αστροπαρακολούθηση κατά τους θερινούς μήνες.

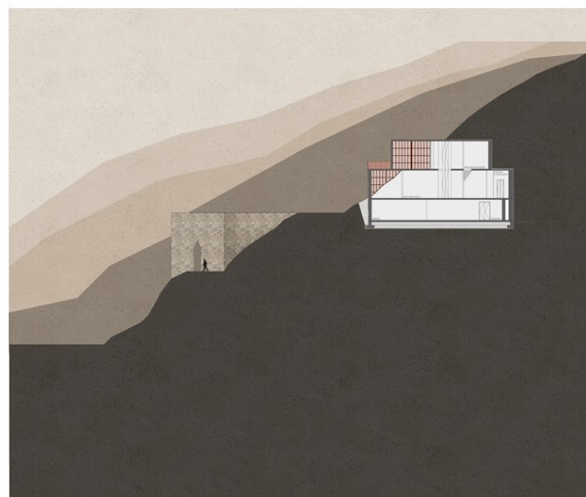
ΠΡΟΣΩΠΗ

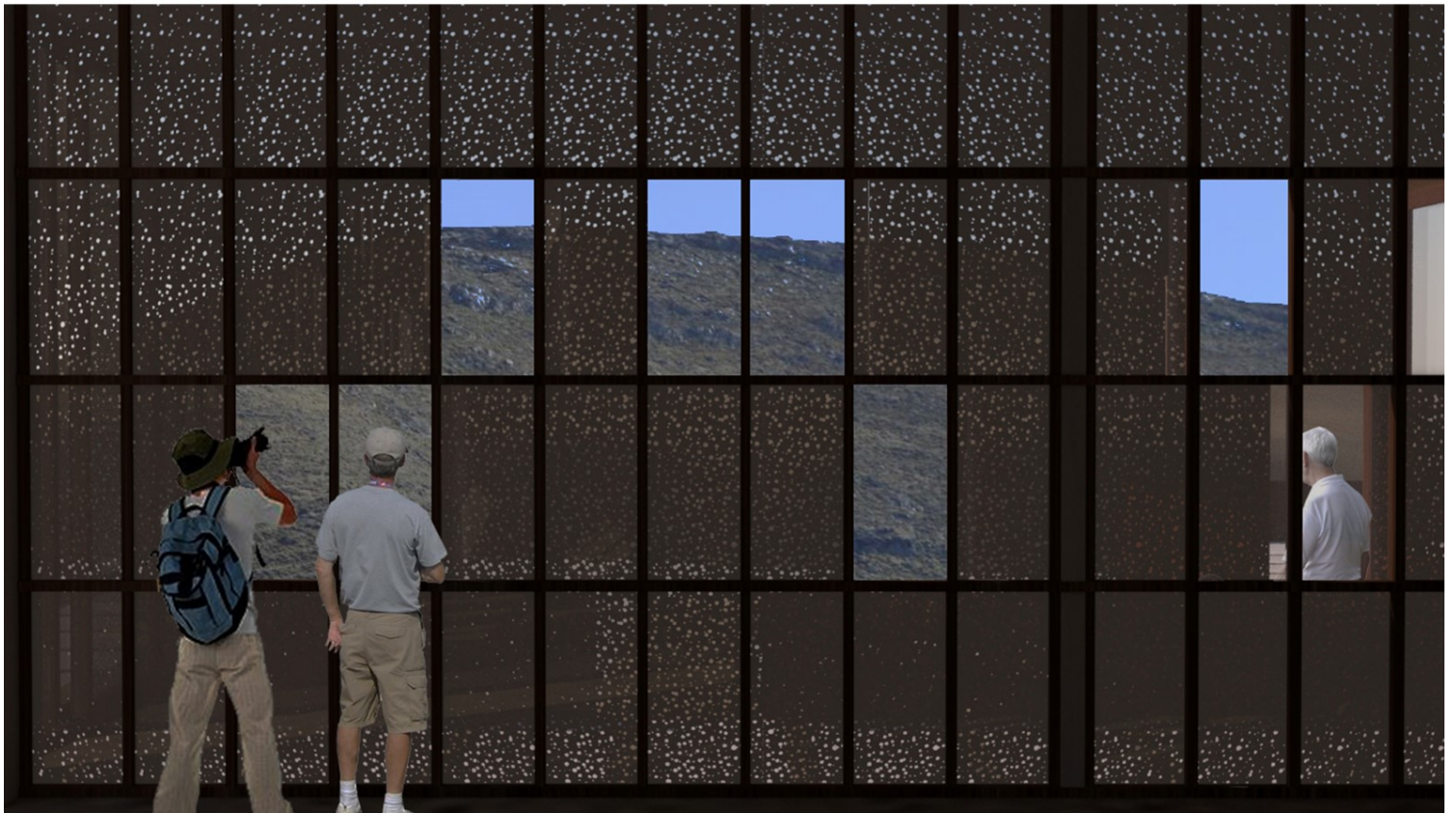
ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ΤΟΜΗ Α-Α

ΤΟΜΗ Β-Β

The object of this thesis is the design of a museum of the mining period in Seriphos, in combination with the design of four main coastal routes in the bay of Megalo Livadi. Mining and quarrying are an integral part of the history of Seriphos from ancient to modern times. The turning point was the bloody labor strike of 1916, which contributed to the introduction of the eight-hour working day for the first time in Greece.

The ruins of the workers' houses, the rusting wagon rails and the parts of the mines lying on the slopes bear witness to the burden that weighs the place down, without, however, being given the importance and value they deserve. Taking into account the above data and based on the field research of the area, the evaluation of the history of the place and the existing situation of the village in Mega Livadi, as the most emblematic point of the history of the mines of Seriphos, the formulation of the scenario of the memory of the mining activity of the island was formed.

Our intervention is oriented Northwest, starting with the site's landmark, the loading-unloading staircase built in 1932, as its axis. On top of the existing platforms on the slope, 4 main interdependent and interconnected routes were created, offering four different experiences to the visitor.

The first route is located 9 meters above the sea and consists of rails that have been preserved and, in selected places, have been added the missing pieces due to wear or destruction by time, in order to form paths. The second route, located at the same level, guides the visitor through paths and viewing stops. Along the route, there are stops along the way, the three pavilions, which are an architectural translation of the local mythology.

The third route is located 19 meters above sea level and leads to the cave where metal and precious stones were mined, the experience is enriched by sound stimuli simulating the operation of the mines.

The fourth route is located 27 meters above sea level, and leads to the main entrance of the museum commemorating the mining period.

The aim of the project was to create a proposal that would carry the memories of the era to which it refers, while enriching it with a contemporary element, both in its architectural approach and in the subject matter of the exhibits it houses, creating a dialogue between the architecture and the exhibits. The surrounding space of the building becomes central to its architectural concept. Much of the structure is underground, making it appear as a natural extension of the hillside. Inspired by the geomorphology of the island, the structure takes on the wildness and hardness of the rocky terrain.

Also, the cladding of perforated corten slabs, with thinner perforation from top to bottom, chosen to allude to the mines of the area, simulates the skin of the building to that of rock eaten away by salt and wave. The observatory, located at 35m, is a freestanding structure for stargazing during the summer months.